

*Üstünlük Ancak
Takva İledir*

يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَوَاتِكُمْ وَرِيثًا قَفَّ وَلِبَاسُ
التَّقْوَى ذَلِكَ خَيْرٌ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

“Ey âdemoğulları! Size ayıp yerlerinizi örtecek giysi, süslenecek elbise yarattık. Takva elbisesi... İşte o daha hayırlıdır. Bunlar Allah’ın ayetlerindedir. Belki düşünüp öğüt alırlar (diye onları indirdi).”

(A’râf suresi, 7:26)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى وَالتَّقَى وَالعِفَافَ وَالعِغْنَى

“Allah’ım! Senden hidayet, takva, iffet ve gönül zenginliği isterim.”

(Müslim, Zikir, 72)

Kıymetli Müminler,

İnsanlığın saadet ve selameti için gönderilen İslam dini insanları soy, ırk, dil, mezhep, renk ve ten üzerinden ayırmamıştır. Onları şekilleri ya da statüleri bakımından da ayırmamıştır. Bunların hiçbirini üstünlük sebebi olarak görmemiştir. Şüphesiz ki üstünlük sebebi yalnız takva ilemdir. Hucurât suresinde Cenâb-ı Hak mealen “Ey insanlar, biz sizi bir erkek ve diğiden meydana getirdik ve tanışasınız, kaynaşasınız diye ailelere, kabilelere, aşiretlere böldük. Bunların hiçbirisi üstünlük sebebi değildir. Allah katında en değerliniz, Allah’tan en çok korkanınızdır.” buyurarak, üstünlüğün takvada olduğunu ifade etmiştir. Tüm insanlığa rehber olarak gönderilen, rol modelimiz olan Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v.) de bu bağlamda “İnsanlar kim olursa olsunlar, hangi makamda bulunursa bulunsunlar, hangi mevkiyi işgal ederlerse etsinler, onların hiçbirisi benim gözümde üstün değildir. Üstün olanlar, takva sahibidir.” buyurarak, insanlığın derecelendirilmesinde asli kriterin takva olduğunu beyan etmiştir.

Aziz Dava Kardeşlerim,

Büyük İslam âlimleri takvayı genelde Allah korkusu olarak ifade etmişlerdir. Fakat takva kelimesi korku manası içermesine rağmen bu korku kaçmak, çekinmek ve yüz çevirmek anlamına gelen bir korku değildir. Aksine bu korku, seven birinin sevdiğinin gönlünü kırmaması, onu kırmaktan korkup sakınması manasına gelir. Seven birinin sevdiğinin gönlünü incitmemek adına ince ve hassas olması, edep duyması anlamına gelir. Yani Yaradan'a karşı saygı ve sorumluluk bilincinin zirve yapması demektir. Bu bağlamda takvayı Allah'a karşı sorumluluk bilinciyle ifade eden âlimlerimiz çoktur. Bizleri yoktan var eden; his, akıl, bilinç, göz, kulak, kuvvet veren, bizlere maddi ve manevi nimetler ihsan eden ve şükretmeyi bize her zaman tavsiye eden Allah'a karşı bu şükürü ifa etmek takvanın bir gereğidir.

Aziz Kardeşlerim,

Bugün insanoğlu Kur'ân-ı Kerîm'i açtığında orada birçok örnek, misal ve kıssalar görecektir. O örneklerin peşinden de "Ey gören gözler, ibret alın!", "İbret almıyor musunuz?", "Ey akıl sahipleri, akledin!", "Akletmiyor musunuz?", "Nereye gidiyorsunuz?" gibi birçok ikaz cümlesi ile kendisine hitap edilerek uyarı ve çağrı yapıldığını görecektir.

Kur'ân-ı Kerîm bu örneklerde, geçmişte olanların kıssalarını ve yaratılış evrelerini insanın anatomik yapısından suya, havadan kütleye, astronomiye kadar vermiş olduğu örnekler ile yaratıcı gücün Allah (c.c.) olduğunu ifade etmiştir. Ona bu kadar nimeti veren Allah'a karşı kulun saygılı olması gerektiğini ifade etmiştir. Az önce ifade ettiğimiz gibi takva Ondan korkmak, çekinmek, kaçmak, yüz çevirmek anlamında değildir. İncitmemek, gönlünü kırmamak, edepsizlik yapmamak anlamındadır.

Aziz Kardeşlerim,

O Allah (c.c.) ki bize akıl verdi, o Allah (c.c.) ki bize iman verdi, o Allah (c.c.) ki bize emniyet verdi, o Allah (c.c.) ki bizi insan yarattı... Bizi hayvan olarak da yaratabilirdi. Bizi sağlığı

elinden alınmış, başkalarının bakımına muhtaç bir kul olarak da yaratabilirdi. Hastane kapılarında şifa dileyerek Allah'a yalvaran, sandalyeye mahkûm, ne zaman yürüyebileceğim diye üzülen bir kul olarak da yaratabilirdi. Dilini çeviremeyen, konuşamayan bir kul, söylenenleri işitmeyen sağır bir kul olarak da yaratabilirdi. Denileni anlamayan, akli melekelerini yitirmiş bir kul olarak da yaratabilirdi.

O Allah (c.c.) ki her şeyiyle bize güzellikleri ihsan etti, nimetler verdi. Emniyet, güven, akıl, vücut, sağlık verdi. Bize böylesine nimetler ihsan eden Allah'a karşı hiç şüphesiz edepli ve saygılı olmalıyız. Helal dairede hareket edip haramlardan kaçınmalıyız. İşte takva budur. Gerçek takva Ona karşı edep hâlinde olmaktır. Cenâb-ı Hak iman edenlere Allah'tan hakkıyla korkmaları, Allah'a karşı hakkıyla edepli olmaları, bu nimetleri düşünmeleri, bu nimetlerin ellerinden alınabileceği, Allah muhafaza o zaman büyük imtihana tabi tutulabilecekleri uyarısında bulunuyor. Zira Efendimiz Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v.) de bu nimetlere şükrederken sıklıkla şu duayı yapardı: "Allah'ım, imandan sonra beni küfre düşürme. Allah'ım, izbetten sonra beni zillete düşürme. Allah'ım, kabulden sonra beni ayrılığa düşürme." Bu dua ile Allah'ın karşısında hiçliğini ifade ederek hakkıyla kul olma bilincini dile getirirdi.

Aziz Kardeşlerim,

İnsanların dünyada statüleri, renkleri, makamları ne olursa olsun şüphesiz bunlar bir üstünlük sebebi değildir. İnsanların buldukları makamlar, meslekleri, yaptıkları iş elbette saygıyı hak eder. Fakat bunların hiçbiri bir üstünlük sebebi değildir. Zira Efendimiz "Allah sizin suretlerinize, şekillerinize, renklerinize bakmaz. Bedenlerinize de bakmaz. Allah sizin kalplerinize bakar, kalplerinizin içinden geçirdiklerinize bakar. Takva kalptedir, takva kalptedir, takva kalptedir." diyerek, kalbe dikkat edilmesi gerektiğini buyurmuştur. Hatta "En büyük fetva verici makam kalptir. Vicdanın rahatsa yaptığın işte doğru yoldasın. Sen yine vicdanına danış." diyen büyüklerimizden duyduğumuz nasihat sözleri vardır. Şüpheli işlerden kaçıp,

doğru yoldasın fetvasını almış olsanız bile, eğer vicdanınız rahat değilse o yol eğridir ve o yoldan gitmemek gerekir. Onun için vicdanın merkezi kalptir. Kalp temiz olunca Allah'ın izniyle bizi doğru yola iletir.

Aziz Kardeşlerim,

Kur'ân-ı Kerîm'de Cenâb-ı Hak "Ey âdemoğulları! Size ayıp yerlerinizi örtecek giysi, süslenecek elbise yarattık. Takva elbisesi... İşte o daha hayırlıdır. Bunlar Allah'ın ayetlerindedir. Belki düşünüp öğüt alırlar." diyerek, bu hususa dikkat çekmiştir. En büyük elbise, en büyük ziyet takvadır. Bir insanda takva ziyeti varsa o kişi emniyetlidir, ondan korkmayın. Efendimiz "Eğer senin utanman kalkmışsa istediğini yap." buyurmaktadır. Utanmak ve hayâ takvadır. Bir insan utanmaz olursa onun ölçüsü kalkar. Allah'a karşi utanması kalkmışsa, ailesine, çevreye ve mahlukata karşi utanması kalkmışsa, o insanın ölçüsü de bitmiş demektir. Ondan korkun, o zararlıdır. Pimi çekilmiş bomba gibidir, ondan kaçmak lazım. Onun için değerli kardeşlerim, bir insan utanma duygusunu yitirmişse artık ne yaparsa yapsın ondan bir şey olmaz. Çünkü insanın en büyük hasleti ve en büyük özelliği utanma duygusudur.

Aziz Kardeşlerim,

Efendimiz "Ey Allah'ım! Senden hidayet diliyorum, takvayı diliyorum. İffet ve gönül zenginliği istiyorum." diyerek niyazda bulunurdu. Bu dünyanın geçici nimetlerine dalıp ahiretin ebedî nimetlerini elinin tersiyle itenlere hakikaten acımak lazım. Bu dünyanın zevklerine dalıp ahiretin ebedî nimetlerini hiç sayanlara dua etmek lazım. Müslüman olmasına rağmen hayatı dünyadan ibaret kabul eden o zavallılara acımak lazım. Müslümanların rol modeli olan Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v.)'e, onun en büyük mucizesi ve hayat rehberimiz olan Kur'ân-ı Kerîm'e savaş açanlara acımak lazım. Onu fiziki olarak yok etmeye, yakmaya çalışanlara hidayet dilemek lazım. Efendimizin "Allah'ım bilmiyorlar, bilselerdi onlar bunu yapmazlardı." dediği gibi, onlar hakikaten bilmiyorlar. O zavallılara dua etmek lazım. Kur'an'ı yakanlara, Kur'an'a saldıranlara bizim

en büyük cevabımız Kur'an'a sarılmak ve Kur'an ahlakını yaşamak olmalıdır.

İslam ümmeti olarak her birimizin en büyük cevabı suskunluğumuz değil, Kur'an'ı yaşamak olmalıdır. Daha fazla Kur'an okumak, ezberleyerek, anlamaya gayret ederek, Kur'an'ın emirlerini yerine getirerek; "Ben yaşayan bir Kur'an'ım. Senin yaktığın bir kâğıt parçasıdır. Benim düşüncelerime, benim hayat felsefeme asla dokunamayacaksın. Çünkü Kur'an, 'Kur'an'ı biz indirdik. Onu kıyamete kadar da koruyacak olan biziz.' diyen, âlemlerin Rabbi olan Allah'ın sözüdür." diyerek, en büyük cevabı Kur'an'a sarılarak vermeliyiz.

Aziz Kardeşlerim,

Takva, Kur'an'a sarılmaktır. Kur'an yolunun yolcusu olmaktır. Takva, Kur'an rehberliğinde bu hayatı dizayn etmektir. Takva, Kur'an'ı rehber edinmektir. Takva, Kur'an'a göre yaşamak, Kur'an'a göre hayat bulmak, Kur'an'a göre ölmektir. Cenâb-ı Hak Kur'an'a sarılan, Kur'an rehberliğinde hayatını ikame ettiren ve Kur'an'ı takva bilinciyle sahiplenen kullarından eylesin.